

**Г. М. Білошицька, Національний банк України, м. Київ;
П. К. Канінський, д-р екон. наук,
Національний науковий центр Інституту аграрної економіки, м. Київ**

ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ РИНКУ ПРОДОВОЛЬСТВА

Українською ознакою державного регулювання є те, що із 19 видів економічної діяльності забезпечення населення свіжою та переробною овочевою продукцією є однією з найгостріших проблем продовольчого ринку. Праці таких відомих вчених, як П. К. Канінський, Е. В. Минько, Р. А. Фатхутдінова присвячені саме цим питанням державного регулювання. Ці питання є потужними, тому що пропозиція і внутрішній попит на продовольство не в повному обсязі забезпечуються за рахунок вітчизняного виробництва.

Економічна безпека державного регулювання – це стан їх захищеності від впливу негативних дестабілізуючих зовнішніх та внутрішніх факторів впливу, а також здатність своєчасно усунути різноманітні загрози попиту та пропозиції на ринку, пристосуватися до існуючих умов, що не відбиваються деструктивно на діяльності підприємств і забезпечують ефективне використання ресурсів для стабільного функціонування, економічної стабільності, динамічного регулювання ринку продовольства, запобігання зовнішнім та внутрішнім загрозам.

Адже у 2007/2008 МР було вирощено у всіх категоріях господарств – 6 835 тис. тонн овочів, у тому числі у сільськогосподарських підприємствах – 713, а в господарствах населення – 61 222 тис. тонн.

Відбулося зменшення виробництва порівняно з 2006/2007 МР на 21,8 %, у тому числі господарства населення зменшили виробництво овочів на 20,2 %, а сільськогосподарські підприємства – на 33,7 %. Через державне регулювання спеціалізовані овочепереробні підприємства втратили своє значення, а також через ліквідацію системи гарантованих закупок і відсутність інфраструктури ринку. Концентрація виробництва в господарствах населення супроводжується низьким рівнем механізації робочих процесів, що призводить до зниження товарності та якості, підвищуючи її собівартість. Тому вкрай необхідно провести реформу регулювання ринку продовольства та вийти на світовий рівень, де чітко б зростали тенденції до збільшення або зменшення валового збору продовольства.

Для стійкого і безперервного функціонування ринку, забезпечення якісною продукцією необхідно створити зони їх спеціалізованого виробництва. Ефективність функціонування значною мірою залежить від державних резервів, регулювання ціни, попиту та пропозиції, від системи економічних відносин між сільськогосподарськими, переробними і торговельними підприємствами.

До збереження тенденцій варто віднести також істотні сезонні коливання цін на деякі види продовольства. Через ситуацію, яка обумовлена відсутністю в Україні своїх високотехнологічних процесів систематизації виробництв, споживання свіжих овочів усе це є мізерним у порівнянні з країнами Європи та США.